

Szanowna Pani Marszałek, Szanowny Panie Marszałku, Wysoka Izbo,

Przypadł mi w udziale zaszczyt zgłoszenia kandydatury wielkiego polskiego chirurga Ludwika Rydygiera jako patrona roku 2020.

W roku owym przypada 170 rocznica urodzin i setna rocznica śmierci wielkiego syna ziemi pomorskiej. Urodzony w Dusocinie koło Grudziądza, kształcony w Pelplinie i Chełmnie.

Studiował medycynę w Krakowie i Greifswaldzie. W trakcie studiów samowolnie zmienił nazwisko z Riediger na spolszczone Rydygier. W 1873 roku uzyskał dyplom lekarza.

W 1874 roku został doktorem nauk medycznych w zakresie chirurgii i położnictwa.

Habilitację otrzymał w 1878 roku w Jenie. Młody, ambitny docent dr Ludwik Rydygier po stażach wraca do Chełmna. Przystosowuje kamienicę na zakład leczniczy i rozpoczyna praktykę prywatną. Klinika jego należała wówczas do najnowocześniejszych na ziemiach polskich. Dziesięć lat pracy prof. Rydygiera w klinice w Chełmnie należało do najbardziej twórczych w jego medycznej biografii. W listopadzie 1880 roku jako drugi w świecie po Peanie wykonał resekcję żołądka z powodu nowotworu a w roku 1881 jako pierwszy chirurg na świecie odważył się wykonać resekcję żołądka z powodu wrzodu odźwiernika. Jego nazwiskiem opatrzone zespolenie żołądkowo-dwunastnicze- jako nową metodę chirurgicznego leczenia choroby wrzodowej żołądka. Prof. Witold Rudowski wybitny polski chirurg pisał o Rydygierze jako " prawdziwym ambasadorze polskiej chirurgii w najtrudniejszych czasach naszej historii".

Ludwik Rydygier był autorem oryginalnej metody usuwania gruczolaka gruczołu krokowego i wielu innych technik chirurgicznych. Niektóre z metod stosowanych przez niego są stosowane do dziś. W latach 1887- 1897 został powołany na Katedrę Chirurgii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1897 przyjął stanowisko Kierownika Katedry i Kliniki Uniwersytetu Lwowskiego. W czasie I wojny światowej kierował szpitalem wojskowym w Brnie.

Walczył w obronie Lwowa w 1918 roku. W tym czasie tworzył służby medyczno- sanitarne Wojska Polskiego. W 1920 roku został konsultantem i naczelnym chirurgiem Dowództwa Wschód.

Zweryfikowany jako generał brygady. Zmarł nagle 25.06.1920 roku. Pochowany w kwaterze dowódców na Cmentarzu Obrońców Lwowa.

Ludwik Rydygier znakomity chirurg, erudyta i naukowiec zasłynął też jako talent organizacyjny. Za jego czasów wybudowano w Krakowie super nowoczesną na owe czasy klinikę chirurgii. W końcu lat osiemdziesiątych wieku XIX postanowił skrzyknąć chirurgów pochodzenia polskiego z trzech zaborów i zaprosił na zjazd do Krakowa i tak 16-17 października 1889 roku odbył się pierwszy Zjazd Chirurgów Polskich. Od tego czasu tradycyjnie Zjazdy Towarzystwa Chirurgów Polskich odbywały się corocznie w Krakowie. sam Ludwik Rydygier był organizatorem i prezesem Zjazdów od I do XVII w 1911 roku. Dożywotnio pełnił funkcję Prezesa Towarzystwa Chirurgów Polskich. W naszej historii trudno znaleźć bardziej wyrazistą , patriotyczną postać, pełnego energii, innowatora, znakomitego chirurga, świetnego naukowca i organizatora. Jego zaangażowanie i zapał doprowadziło do powstania Towarzystwa, które w obecnym roku obchodzi 130 lecie istnienia.

Było to wyzwanie w czasach zaborów niebywałe. Patriotyzm połączony z wielorakimi przymiotami ducha, perfekcją chirurgiczną i myśleniem strategicznym robią z Ludwika Rydygiera postać pomnikową. Nic dziwnego że szpitale, Collegium Medicum UMK, ulice wielu miast noszą z dumą jego nazwisko. Wydaje się , że bardzo rzadko zdarza się żeby postać taka jak Ludwik Rydygier była tak predysponowana do patronatu honorowego naszego parlamentu w roku 2020.